

Det Anarkistiska Biblioteket

Solidaritet med Tamara Sol Farías Vergara

Luisa Toledo Sepúlveda, Manuel Vergara Meza,
Ana Luisa Vergara Toledo

Luisa Toledo Sepúlveda, Manuel Vergara Meza, Ana Luisa Vergara Toledo
Solidaritet med Tamara Sol Farías Vergara
2014

Källa: <http://www.hommodolars.org> via
<http://www.waronsociety.noblogs.org>. För mer info på svenska om
Tamara's fall, skriv till upprorsbladet (a) riseup.net *För att skriva med vår
kamrat*: Tamara Sol Farías Vergara Pieza 1, modulo 1, piso 3 – sur. Cárcel
de San Miguel (Chile)

sv.theanarchistlibrary.org

2014

Till våra vänner, *compañeros* och *compañeras*:

Vi är Tamara Sol Fariás Vergaras familj. Som ni redan vet, har Tamara suttit fängslad i San Miguel-fängelset sedan den 22 januari 2014. Under besökstimmarna den 16 juni, som endast är avsedda för familjebesök, hade vi allvarliga problem med *gendarmeria* på grund av den förnedrande behandling vi tvingades underkasta oss. Pliten som visiterade Tamaras mormor, Luisa, som är 75 år gammal, tvingade henne att klä av sig naken och att huka sig, under förebräelsen att hon hade för mycket kläder på sig. Det är värt att nämna att platsen där fångarna möter sina familjer är en gymnastiksal med tak men som saknar väggar, vilket släpper in vind och regn, som i sin tur blöter ner golvet och skapar ett väldigt fuktigt och kallt klimat. Samma plit skrek därefter på en annan besökare, vars månadsgamla bebis inte hade en ren blöja på sig under visitationen. Pliten skrek att detta kan inte vara sant, hon måste byta på barnet innan hon kommer in! Denna moder anlände till gymnastiksalen och sitt besök i tårar.

Tamaras mamma, Ana Luisa, behandlades våldsammare, då hon visiterades tillsammans med ytterligare en person och för att hon bar ett linnebälte, som hon tvingades att slänga om hon inte vill lämna området. Detta skedde under plitens höjda röst och nedlåtande viftande fingrar. Strax före plitens upprörda gester hade Ana Luisa kastat sitt bälte i soporna och sagt till pliten att endast här har hon (pliten, övers.anm.) möjlighet att missbruka makt på det viset, ute på gatan är hon ingen. Denna ilskna gest, sprungen ur impotens, ansågs vara en "grav avsaknad av respekt för auktoriteter" och ledde till att hon nekades möjligheten att träffa sin dotter. Tamaras morföräldrar, Luisa och Manuel, satt redan tillsammans med Tamara men när de hörde om det inträffade beslöt de sig i samtycke för att avbryta besöket för att tillrättavisa plitens översittarattityd mot fångarnas besökare och hennes sjuka behov av att få sin auktoritet bekräftad. De gjorde därmed klart att varken hon eller någon annan uniform är vår auktoritet. De båda morföräldrarna hotades även med helvetiska straff och fördes till vakthavande befäl, så att han kunde utmäta de lämpliga straffen för oss.

Efter att ha hört om plitarnas ovärdiga behandling av och maktmissbruk mot sin familj, utförde Tamara en modig handling av värdighet. En handling som står i proportion till hennes storhet som människa i sitt utövande av sin värdighet och i sitt försvar av vår. Hon hemställde om ett möte med anstaltschefen, presenterade sitt klagomål angående sin illa behandlade familj, klaggjorde att hennes familj inte ska behandlas som skit och hotas av uniformerade myndighetspersoner och deras visitationsruti-

ner. Hon skrev under sitt klagomål genom att spotta anstaltschefen och dennes befälhavande assistent i ansiktet, för att sedan dra ned byxorna och visa rumpan (en handling känd som "blekansiktet"). Detta för att demonstrera förnedringen som besökare måste genomgå, när de tvingas klä av sig inför anstaltspersonal, böja sig fram och visa sina privata delar samt, fortfarande naken, att huka sig även när det finns moderna metoder för att upptäcka metall (entrébågar, en sätes-scanner som vi behöver sätta oss i och hand-scanners).

Tamara straffades med sju dagars besöksförbud. Ana, Tamaras mamma, straffades för sin del med tre månaders förbud mot att träffa sin dotter, under plitarnas påstående att hon "hotat en plit till livet," vilket är ren lögn. I skrivande stund driver vi en process mot dessa förtryckande förfaranden, genom det Nationella Institutet för Mänskliga Rättigheter samt även genom *gendarmerías* egna institution.

En annan sak vi vill klargöra är att Tamara för några månader sedan blev misshandlad av två medfångar. Hon kunde inte försvara sig men straffades ändå med två veckors besöksförbud. Vi ansökte vid detta tillfälle om att Tamara skulle flyttas till en annan avdelning men de som istället förflyttades till ett annat fängelse var de som angripit henne.

Men nu, denna gång, kommer vi inte att tillåta denna orättvisa situation. Då det verkar som att vi nått en farlig gräns för förlusten av värdighet inför *gendarmería*-personalens despotiska position.

Som Vergara Toledo-familjen förkastar vi öppet de konstanta trakasserier och det maktmissbruk *gendarmería* utövar, inte bara mot vår familj utan mot alla besökare som kommer till kvinnorna i San Miguel-fängelset. Vi förstår att varken fångarna eller deras familjer vågar fördöma maktmissbruket, då konsekvenserna är tydliga. Pliten som provocerade fram hela situationen skyddas av sin institution, förnekar oss sin identitet, precis som de ansvariga för att 81 fångar brändes levande i detta utrotningscenter gjorde. Åttioen människor dödades och de var alla i händerna på den chilenska staten och *gendarmería* men ändå är ingen ansvarig!! Vi uppmanar alla fångfamiljer att förkasta varje förtryckande handling som *gendarmería* utför.

Trots de straff och risker som det innebär när en konfronterar fängelsesystemet, speciellt när en har nära och kära tagna som gisslan, anser vi att det är nödvändigt att behålla värdigheten och att inte låta oss styras av rädsla och mobbningen från de som har behovet av att känna "auktoritet," från de som har "övervaka och straffa" som sitt livs mening.

Vi är tacksamma för vår älskade Tamara Sols storartade handling av mod och värdighet därinne. Hon har, i sin okuvliga tystnad, visat oss att handlingar inte behöver så många ord utan snarare beslutet att genomföra dem och klarheten med vilken handlingarna gör oss mer fria och värdiga.

Tamara Sol, du är inte ensam! Vi är med dig tills du får din frihet!

Luisa Toledo Sepúlveda

Manuel Vergara Meza

Ana Luisa Vergara Toledo

Santiago, 21 juni 2014